

Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. (Jn 5, 5)

(J. Lajčiak) Dnešné evanjelium popisuje Ježiša, ktorý uzdravil porazeného, ktorý čakal tridsaťosem rokov na to, aby mu niekto pomohol vstúpiť do vody v bazéne a vyliečiť sa. Tridsaťosem rokov! Čo robí Ježiš zoči-voči tejto úplnej absencii solidarity? Prestupuje zákon soboty a lieči ochrnutého. Aj dnes chýba pomoc chorým ľuďom v chudobných krajinách, aj dnes ľudia pociťujú rovnaký nedostatok solidarity. Žijú v úplnom opustení, bez pomoci alebo solidarity od kohokoľvek. Mocní tohto sveta sa len nečinne prizerajú. A čo my, aj my sa ostaneme nečinne pozerať na chorobu, trápenie, smútok blížneho? Čo by nám povedal alebo čo by urobil Ježiš dnes? Rovnako ako vtedy podal by ruku a pomohol by. Pamätajme, nebudeme súdení podľa toho, koľko modlitieb sme prednášali Bohu, ale akí sme boli solidárni a ústretoví voči utrpeniu, koľkokrát sme podali pomocnú ruku.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)